Protuberance

Název těchto útvarů na Slunci pochází z latiny (*pro* = *jako*, *tuber* = *hrb, boule*).

Jedná o nepohyblivé výtrysky sluneční hmoty, které zasahují do prostoru nad povrch Slunce. Až později při důkladnějším studiu v nich byla rozeznána oblaka plynu vystupujícího nad sluneční povrch. Jsou vidět jen při úplných zatměních Slunce, protože jen tehdy Měsíc zakryje Slunce a na určitou dobu pohasne jas jeho povrchu. Při pohledu shora na takový oblak proti slunečnímu povrchu zjistíme, že se jeví jako tmavé vlákno - tzv. **filament**. Protuberance se zdvíhají do výšek asi 50000 km od slunečního povrchu. Plyn v protuberancích je podstatně chladnější než sluneční povrch, ale má zhruba 200krát až 300krát vyšší hustotu než okolní plyn v koróně. Protuberance přetrvají někdy i několik otoček Slunce. Souvisejí s magnetickým polem Slunce, protože vždy vycházejí z míst, kde hraničí oblasti s různou magnetickou polaritou. Skutečnost, že drží nad slunečním povrchem a nezřítí se zpět na Slunce souvisí s magnetickým polem zamrzlým v plazmatu (to je příčinou vzniku i slunečních skvrn).

© Encyklopedie Fyziky (http://fyzika.jreichl.com); Jaroslav Reichl, Martin Všetička
Licence http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/ zakazuje úpravy a komerční distribuci.